Таксу, спритну та швидку,
Я веду на повідку.
Рветься такса з повідка –
Аж болить мені рука.
Ну чому ж вона така –
Надто спритна та швидка?

А вона, як раз в той час,
Ось що думала про нас:
– Я тягну на повідку
Цю істоту нелегку.
Ну чому ж вона така –
Надто неповоротка?

Так воно у світі є –
Кожен думає своє...